01/01/2021

Η πρώτη αλλαγή του χρόνου στη νέα πατρίδα

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Του Επισκόπου Τολιάρλας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Προδρόμου

Χριστούγεννα και η πρώτη αλλαγή του χρόνου στη νέα πατρίδα. Ενθουσιασμός και μόνο ενθουσιασμός. Με την δυτικοευρωπαϊκή αφέλεια που ανέβλυζε από κάθε πόρο του σώματός μου, με τη θέρμη ενός παιδιού που ως δώρο ζητά μόνο να γίνει ο ίδιος δώρο για παιδιά του, πήγα στα τοπικά καταστήματα για να προμηθευτώ μερικά στολίδια, μερικά σημάδια εορταστικά, για να δώσουμε έστω και σε συναισθηματικό επίπεδο λίγη ζωή στους θαλάμους των νοσοκομείων.

Μεταξύ αυτών λίγες κάπως γλυκανάλατες αφίσες με ένα κείμενο ευχών στην τοπική διάλεκτο και τον αριθμό 2020 να δεσπόζει στο κέντρο. Όταν τις τοποθετήσαμε στον τοίχο γεμάτοι χαρά και βέβαιοι για τα αντίδωρα- χαμόγελα εισπράξαμε θολά βλέμματα απορίας. Κάνεις, μα κανείς δεν καταλάβαινε μήτε το κείμενο μήτε τους αριθμούς. Για τους ασθενείς ήταν ένα πολύχρωμο χαρτί στον

τοίχο με ιερογλυφικά. Άγνωστα σύμβολα.

Ίσως αυτή να ήταν η πιο ευλογημένη απογοήτευση που ένιωσα ποτέ. Θώρησα ως δεδομένο την ανάγνωση και τη γραφή, τη στοιχειώδη γνώση των αριθμών ακόμα και αυτή την αίσθηση του χρόνου και της αλλαγής αυτού. Για λίγο ένιωσα τελείως ξένος, ίσως από άλλον πλανήτη. Κι αυτό είναι το έτος μηδέν γι' εμένα. Όταν η πρώτη Ιανουαρίου είναι μια μέρα κατά την οποία ένας ασθενής θα φάει για ακόμα μια μέρα ένα απροσδιόριστο χυλό, όταν θα χρειαστεί να πληρώσει ένα μεροκάματο για να έχει στρώμα πάνω στα σίδερα του κρεβατιού, όταν το παιδί του για ακόμα μια μέρα θα είναι εκτός της σχολικής αίθουσας, δίχως φαγητό για να μπορέσει να πληρώσει τα νοσηλεία τότε οι ψευδοανέσεις του πολιτισμού μας, οι απαραίτητες φιέστες για να καταλάβουμε την επιφανειακή αλλαγή χωρίς προεκτάσεις εντός μας, σβήνουν. Και δόξα τω Θεώ που σβήνουν. Γιατί τότε μόνο ανατείλει μέσα μας η μέριμνα και η επιτακτική ανάγκη να κάνουμε ότι περνά και πολλές φορές ότι ακόμα δεν περνά από χέρι μας για να Ζήσει ο Κόσμος.

Τι κι αν οι σκέψεις αυτές δε γεμίζουν τον αναγνώστη με τη ψεύτικη χαρά ενός χρόνου που έρχεται, τι κι αν δε μοιάζουν με τυπικές ευχές. Είναι η πραγματικότητα μιας ζωής η οποία ουρλιάζει για βοήθεια κι εμείς ακόμα μια φορά δεν ακούμε γιατί η μουσική στο παγκόσμιο ρεβεγιόν του 2021 είναι στη διαπασών.